

**Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет
Педагогічний факультет**

Кафедра філології

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Завідувач кафедри філології
Інна Нагрибельна
“27” січень 2020 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ВК 6 Основи культури і техніка мовлення

Спеціальність 013 Початкова освіта

Галузь знань 01 Освіта/Педагогіка

Кваліфікація: вчитель початкової школи

2019 – 2020 навчальний рік

Робоча програма з дисципліни «Методика навчання літературного читання» для студентів за спеціальністю Початкова освіта, спеціалізаціями: українознавство, логопедія, дитяча психологія, основи інформатики, англійська мова

Розробник: Сидоренко Наталія Іванівна – кандидат філологічних наук, доцент

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри філології

Протокол від “27” січня 2020 року №6

Завідувач кафедри філології

_____ (Нагрибельна І.А.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, СВО	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів 3	Галузь знань Освіта/ Педагогіка	Нормативна	
Модулів – 2	Спеціальність 013 Початкова освіта	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		3-й	3-й
Загальна кількість годин –90		6-й семестр	6-й семестр
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2,1 самостійної роботи студента – 3,5	СВО бакалавр	Лекції	
		4 год.	2 год.
		Практичні, семінарські	
		30 год.	6 год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
56 год.	82 год.		
		Вид контролю: залік	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

для денної форми навчання –1/ 0,6

для заочної форми навчання –1/ 0,09

Програма вивчення нормативної навчальної дисципліни «Основи культури і техніки мовлення» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів напрямку 013 Початкова освіта.

Предметом є норми літературної мови, види спілкування, його принципи і правила, етичні норми спілкування, функціональні стилі мовлення, основи мистецтва слова, труднощі застосування мовних норм і проблеми сучасного стану мовної культури суспільства.

Мета викладання навчальної дисципліни «Основи культури і техніки мовлення» -дати студентам відомості про основні поняття культури мови як наукової дисципліни, удосконалювати їх навички володіння нормами українського літературного слововживання, образним і виразним мовленням, розвивати вміння виразно читати твори різних жанрів, будувати висловлювання.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Основи культури і техніки мовлення» є:

теоретичні:

- вивчити теоретичні засади культури мовлення та виразного читання;
- ознайомити з нормами літературної мови, видами спілкування, його принципами і правилами;
- дати поняття про етичні норми спілкування, функціональні стилімовлення, основи мистецтва слова, труднощі застосування мовнихнорм і проблеми сучасного стану мовної культури суспільства.

практичні:

- закріпити і вдосконалити навички володіння нормами української літературної мови;
- сформувати комунікативну компетенцію спеціаліста;
- навчити професійному спілкуванню в галузі обраної спеціальності;

- розвинути мовну майстерність щодо підготовки до професійних ситуацій спілкування (ведення батьківських зборів, проведення спортивних свят, ранків).

- розширити уміння користуватися принципами сучасного красномовства, такими, як логічність, точність, доречність, образність та виразність мовлення.

- підготувати студентів до організації роботи з художніми творами та їх виразного читання.

Програмованими результатами передбачаємо формування загальних та фахової компетентностей(subjectspecificcompetences) майбутніх вчителів початкової школи, а саме:

ІК.Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійно-педагогічній діяльності, що передбачають застосування теоретичних положень і методів педагогіки, психології та окремих методик навчання й характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.

ЗК-1. Загальнонавчальна. Здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо.

ЗК-2. Інформаційно-аналітична. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків.

ЗК-4. Комунікативна. Здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Здатність до розуміння чужих і продукування власних програм комунікативної поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування, активній взаємодії з іншими мовленнєвими суб'єктами. Уміння володіти

різновидами стилів мовленнєвого спілкування в ситуаціях запобігання та врегулювання конфліктів.

ФК-1. Філологічна компетентність.Здатність до застосування професійно профільованих лінгвістичних і літературознавчих знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу початкового курсу мови навчання, мови вивчення, іноземної мови, літературного читання та їхніх окремих змістових ліній. Складниками філологічної компетентності є лінгвістична, мовленнєва, літературознавча.

Після вивчення навчальної дисципліни студент має набути таких **програмних результатів навчання (ПРН)**, що відповідають компонентам освітньої програми, а саме:

ПРН 14.Здійснювати комунікацію, орієнтуючись на стилі мовленнєвого спілкування у процесі вирішення професійно-педагогічних задач.

ПРН 16.Використовувати засоби вербальної та невербальної комунікації задля підвищення рівня професійної культури майбутнього вчителя.

Міждисциплінарні зв'язки: програма пов'язана зі змістом навчальних література», «Усна народна творчість», «Українська мова за професійним спрямуванням». «Етнолінгвістика», «Педагогічна майстерність», «Теорія та методика виховання ».

Програма навчальної дисципліни

Предмет і завдання курсу «Основи культури і техніки мовлення».

Мова і мовлення в аспекті лінгводидактики. Культура мовлення та виразне читання як педагогічна дисципліна. Предмет, об'єкт, завдання курсу «Основи культури і техніки мовлення». Міжпредметні зв'язки з іншими предметами. Аспекти культури мовлення. Мовлення вчителя у системі професійної педагогічної діяльності.

Літературна мова – основа культурного мовлення.

Лексичне багатство мови. Літературна мова – вища форма національної мови. Етапи розвитку літературної мови. Форми існування літературної мови. Монологічне і діалогічне (полілогічне) мовлення. Застосування усного і писемного мовлення у різних сферах життя. Лексичне багатство мовлення.

Силістика та стилі української літературної мови

Стилі сучасної української літературної мови. Сильові риси і мовні засоби, функція, сфера спілкування та жанри реалізації.

Теоретичні засади культури мовлення та виразного читання

Теоретичні засади виразного читання. Вчення К. Станіславського про словесну дію. Характеристика слова і його значення. Поняття «смысл слова» і «значення слова». Словниковий склад української мови. Активна і пасивна лексика. Емоційність як комунікативна якість мовлення. Емоційні слова і словосполучення. Їх смислове навантаження. Експресивність мовлення.

Нормативність і варіативність мовних одиниць.

Унормованість літературної мови. Критерії мовної норми. Види норм української літературної мови. Варіативність мовних одиниць.

Основні комунікативні ознаки культурного мовлення.

Правильність мовлення. Визначення поняття «правильний». Категорії правильності мовлення: норма і правило. Рівні мовлення і своєї діяльності. Логічність як ознака культурного мовлення. Предметна і понятійна логічність. Точність – одна з головних ознак культурного мовлення.

Зв'язок точності мовлення з правильністю і логічністю. Багатство і різноманітність як ознаки культури мовлення. Зв'язок між даними поняттями. Шляхи досягнення багатства і різноманітності мовлення. Чистота мовлення. Залежність чистоти мовлення від дикції. Доречність – ознака культури мовлення. Доречність мовлення у різних функціональних стилях. Контекстуальна доречність. Ситуаційна доречність. Достатність і ясність мовлення. Зв'язок достатності і ясності з іншими комунікативними ознаками. Виразність мовлення. Образність мовлення. Образність – показник виразності мовлення. Категорія образності.

Техніка мовлення як необхідна передумова словесної дії

Техніка мовлення, її чинники. Дихання. Типи дихання. Гігієнічні правила дихання. Дикційна та орфоепічна чистота мовлення. Голос. Природні якості і постановка голосу. Якості розвиненого голосу. Гігієна голосу.

Засоби логіко-емоційної виразності читання (ЗЛЕВЧ)

Поняття засобів логіко-емоційної виразності. Інтонація як мовленнєве явище на слуховому рівні сприймання. Місце засобів логіко-емоційної виразності у загальній системі виразного читання. Значення засобів логіко-емоційної виразності читання для професійної підготовки вихователя.

Теоретичні положення і методика практичного використання засобів-логіко емоційної виразності

Паузи. Види пауз. Логічний наголос. Функціональні особливості логічного наголосу. Тактовий логічний наголос. Головний логічний наголос. Методика мовлення. Значення методики мовлення для вираження змісту фрази. Основні мелодичні ходи, позначення їх на письмі. Темп мовлення.

Позамовні (рухові) засоби виразності

Жести. Класифікація жестів. Міміка. Правила застосування позамовних засобів виразності під час читання художніх текстів.

Історія розвитку ораторського мистецтва. Структура культури мовлення. Її комунікативні ознаки. Вербальні й невербальні засоби оратора.

Підготовка до публічного виступу. Техніка публічного виступу. Критерії культури мовлення.

Особливості читання творів різних жанрів

Види оповідань. Особливості читання оповідань. Казка як літературний жанр. Читання казок. Вірші. Специфіка читання віршів. Байки. Попередня робота над текстом байки. Види та побудова розповідей. Особливості розповідання.

Підготовка твору для читання та аналізу його з дітьми

Попередній аналіз тексту. Визначення виховної, пізнавальної та художньо-естетичної вартості тексту. Окреслення завдань читця та аналізу твору з дітьми. Літературознавчий аналіз твору. Дієвий аналіз твору. Особливості розповідання розповідей.

Публічний виступ і культура мовлення

Публічний виступ. Жанр сучасного публічного мовлення. Специфіка публічного виступу та особливості його структури. Інформативне, аргументуюче і дискусійне мовлення. Особливості підготовки виступу: продумування його композиції, написання тексту, підготовка до проголошення. Вимоги до особистості оратора. Основні прийоми встановлення контакту з аудиторією під час публічного виступу. Публічний виступ у професійній діяльності вчителя.

Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин ⁹⁰											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	Лаб	інд	с.р.		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1.ЛІТЕРАТУРНА МОВА – ОСНОВА КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ												
Тема 1. Культура мовлення як предмет вивчення.	2		2				6	2				2
Тема 2.Літературна мова – основа культури мовлення .	12		2			10	6					6
Тема 3.Стилї та стилїстика сучасної української мови.	2		2			4	12					12
Тема 4.Основні комунікативні ознаки культури мовлення.	16	2	4			10	12		2			10
Усього годин за модуль	36	2	10			24	36	2	2			32
Змістовий модуль 2.ТЕХНІКА ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ												
Тема 1.Техніка мовлення як необхідна передумова словесної дії	12	2	2			8	10					10
Тема 2.Виразність мовлення. Партитура тексту.	2		2			4	12		2			10
Тема 3.Особливості читання творів різних жанрів.	18		8			10	12		2			10
Тема 4. Особливості розповідання розповідей	8		4			4	10					10
Тема 5.Публічний виступ і культура мовлення.	8		4			4	10					10
Усього годин за модуль	54	2	20			32	54		4			50
Усього годин за семестр	90	4	30			56	90	2	6			82

ЗМІСТОВІ МОДУЛІ КУРСУ

Змістовий модуль 1.ЛІТЕРАТУРНА МОВА – ОСНОВА КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ.

Лекційний модуль

1.Основні комунікативні ознаки культури мовлення (2 год.).

Практичний модуль

1.Культура мовлення як предмет вивчення(2 год.).

2.Літературна мова – основа культури мовлення(2 год.).

3.Стилї та стилїстика сучасної української мови (2 год.).

4.Основні комунікативні ознаки культури мовлення (4 год.).

Модуль самостійної роботи

1. Нормативність і варіативність мовних одиниць.

2. Мовний етикет як необхідна одиниця культури.

3. Культура мовлення як предмет вивчення.

4. Літературна мова – основа культури мовлення.

5. Стилї та стилїстика сучасної української мови.

6. Основні комунікативні ознаки культури мовлення.

Список рекомендованої літератури.

1. Бабич Н.Д. Практична стилїстика і культура української мови: Навчальний посібник. – Львів: Світ, 2003. – 432с.

2. Климова К.Я. Основи культури і техніки мовлення: Навч. посібник. – 2-е вид., випр. і доп. – К.: Ліра – К. 2007. – 240 с.

3. Муромцева О.Г., Жовтобрюх В.Ф. Культура мови вчителя.- Харків, 1998. – 206с.
4. Пентилюк П. М. Культура мови і стилістика / П. М. Пентилюк. – К., 1994. – 240 с.
5. Радевич- Винницький Я. Етикет і культура спілкування. – Львів, 2001. – С.63-83.
6. Сербенська О.А. Культура усного мовлення. Практикум: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 216с.
7. Сидоренко Н.І. Основи культури і техніки мовлення. Навчально-методичний посібник / Н.І. Сидоренко. – Херсон: Видавництво ФОП Савченко А.В., 2014. – 76 с.
8. Струганець Л. Теоретичні основи культури мови. – Тернопіль, 1997. – 125с.

Додаткова література.

1. Культура української мови: Довідник. – К., 1990. – 302с.
2. Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985. – 360с.
3. Ділова українська мова / За заг. ред. Бабич Н.Д. – Чернівці, 1996. – 276с.
4. Стилiстика української мови: Підручник / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько; За ред. Л. І. Мацько. — К.: Вищашк., 2003. — 462 с.
5. Томан І. Мистецтво говорити. – К., 1990. – 112с.

INTERNET – ресурси

<http://litmisto.org.ua/> (Дудик П. Стилiстика української мови: Навч. посiб., - К.: Академія, 2005.- 368 с.)

<http://lib.ru/CULTURE/STANISLAWSKIJ/akter.txt> (Станіславський К. Робота актера над собою)

Підсумкова тека: письмово

Змістовий модуль 2. ТЕХНІКА ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ

Лекційний модуль

1. Техніка мовлення як необхідна передумова словесної дії (2 год.).

Практичний модуль

1. Техніка мовлення як необхідна передумова словесної дії (2 год.).

2. Виразність мовлення і структурно – інтонаційна організація тексту .
Партитура тексту.(2 год.).

3. Особливості читання прозових творів(2 год.).

4. Особливості читання казкового епосу(2 год.).

5. Виразне читання віршованих творів та байки(2 год.).

6. Виразне читання драматичного твору. Складання сценарію(2 год.).

7. Розповідання за матеріалами з життя видатних людей. Розповідання за матеріалами художніх творів(2 год.).

8. Розповідання за матеріалами репродукцій картин. Творче розповідання за матеріалами з власного життя(2 год.).

9. Публічний виступ і культура мовлення(4 год.).

Модуль самостійної роботи

1. Теоретичні засади культури мовлення і виразного читання.

2. Підготовка твору для читання та аналізу його з дітьми.

3. Техніка мовлення як необхідна передумова словесної дії .

4. Виразність мовлення і структурно – інтонаційна організація тексту .
Партитура тексту.

4. Особливості читання творів різних жанрів.

5. Особливості розповідання розповідей.

6. Публічний виступ і культура мовлення.

Список рекомендованої літератури

1. Бабич Н.Д. Основи культури мовлення. – Львів, 1990. – 231с.
2. Бабич Н.Д. Практична стилістика і культура української мови: Навчальний посібник. – Львів: Світ, 2003. – 432с.
3. Коваленко С. Сучасна риторика. Навчально-практичний посібник. – Тернопіль, 2007. – 180 с.
4. Климова К.Я. Основи культури і техніки мовлення: Навч. посібник. – 2-е вид., випр. і доп. – К.: Ліра – К. 2007. – 240 с.
5. Муромцева О.Г., Жовтобрюх В.Ф. Культура мови вчителя.- Харків, 1998. – 206с.
6. Олійник Г.А. Виразне читання. Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2001. 224с.
7. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування. – Львів, 2001. – С.63-83.
8. Сербенська О.А. Культура усного мовлення. Практикум: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 21
9. Сидоренко Н.І. Основи культури і техніки мовлення. Навчально-методичний посібник / Н.І. Сидоренко. – Херсон: Видавництво ФОП Савченко А.В., 2014. – 76 с.
10. Струганець Л. Теоретичні основи культури мови. – Тернопіль, 1997. – 125с.

Додаткова література.

1. Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985. – 360с.
2. Головащук І.С. Складні випадки наголошення. Словник – довідник. – К., 1995.
3. Ділова українська мова / За заг. ред. Бабич Н.Д. – Чернівці, 1996. – 276с.

4. Культура української мови: Довідник. – К., 1990. – 302с.
5. Олійник О. Б. Основи ораторської майстерності : [навч. посіб. для студ. ВНЗ] / О. Б. Олійник / М-во освіти і науки України. - К. : Кондор, 2010. – 182 с.
6. Орфоепічний словник української мови: У 2 т. – Т. 1. – К., 2001.
7. Пазяк О.М., Кисіль Г.Г. Українська мова і культура мовлення. – К.:
8. Вища шк., 1995. – 239 с.
9. Томан І. Мистецтво говорити : пер. з чес. / Іржі Томан. - 2-ге вид. - К. : Політвидав України, 1989. – 425 с..

INTERNET – ресурси

<http://shkola.ostriv.in.ua>

<http://textbooks.net.ua/> (Ораторське мистецтво (Н.П.Осипова, В.Д.Воднік, Г.П.Клімова та ін.)

Підсумкова тека: ПИСЬМОВО

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Комплексне використання різноманітних методів організації і здійснення навчально-пізнавальної діяльності студентів та методів стимулювання і мотивації їх навчання, що сприяють розвитку творчих засад особистості майбутнього вчителя початкової школи з урахуванням індивідуальних особливостей учасників навчального процесу й спілкування.

З метою формування професійних компетенцій широко впроваджуються інноваційні методи навчання, що забезпечують комплексне оновлення традиційного педагогічного процесу. Це комп'ютерна підтримка навчального процесу, впровадження інтерактивних методів навчання робота в малих групах, індивідуальна робота, мозковий штурм, ситуативне моделювання, опрацювання дискусійних питань, розповідь-пояснення, бесіда, метод ілюстрації та демонстрації, самостійна робота, аналіз життєвих ситуацій.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Педагогічний контроль здійснюється з дотриманням вимог об'єктивності, індивідуального підходу, систематичності і системності, всебічності та професійної спрямованості контролю.

Використовуються такі методи контролю (усного, письмового), які мають сприяти підвищенню мотивації студентів-майбутніх фахівців до навчально-пізнавальної діяльності. Відповідно до специфіки фахової підготовки перевага надається усному, письмовому, практичному і тестовому контролю.

Теоретичні знання студентів перевіряються під час екзамену або заліку за результатами тестування та усних або письмових відповідей.

Рівень набутих студентами практичних умінь і здатностей (компетенцій) перевіряються під час практичних занять і за підсумками виконання самостійної роботи.

Оцінювання навчальних досягнень студентів проводиться за результатами поточного та підсумкового контролю, що має на меті перевірку відповідності набутих студентом знань, умінь.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Критерії оцінювання роботи студентів на практичних заняттях

За шкалою ECST	Рівень навчальних досягнень студента	Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів
А 90-100	Високий відмінно	Відповідь або виконання завдання характеризується правильністю та повнотою без допомоги викладача. Студент володіє узагальненими знаннями, аргументовано використовує їх у нестандартних ситуаціях; вміє застосовувати вивчений матеріал для внесення власних аргументованих суджень у практичній діяльності. Студент має системні, дієві здібності у навчальній діяльності, користується широким арсеналом засобів доказу своєї думки. Студент здатен досягати визначеної мети навчального процесу за допомогою різних методів і методичних прийомів.
В 82-89	Високий добре	Студент вільно володіє вивченим матеріалом, зокрема, застосовує його на практиці; вміє аналізувати і систематизувати інформацію. Використовує загальновідомі доводи у власній аргументації, здатен до самостійного опрацювання навчального матеріалу; виконує дослідницькі завдання, але потребує консультації викладача. Викладення матеріалу з теми є чітким, логічним з наведенням прикладів із власних спостережень, використанням знань із суміжних дисциплін. Відповідь або виконання завдання характеризується повнотою з незначними огріхами без надання допомоги з боку викладача.
С 74-81	Достатній добре	Відповідь або виконання завдання характеризується недостатньою повнотою, але правильністю без надання допомоги викладача. Студент володіє обсягом знань та умінь, які є необхідними для розкриття теми, користується термінологією, однак, під час розкриття теоретичних основ українознавства, студент може припускатися окремих неточностей, які виправляє після надання консультативної допомоги викладача. Під час висвітлення питань щодо сучасних досягнень поглядів на українознавство з деякими огріхами може обґрунтувати відповідь, здатен до практичного застосування знань з використанням консультативної допомоги викладача.
D 64-73	Середній задовільно	Відповідь або виконання завдання характеризується неповнотою і проводяться за допомогою консультації викладача. Значну частину матеріалу студент наводить на репродуктивному рівні, зазнає труднощів під час надання визначень ключовим поняттям теми, недосконало володіє сучасними досягненнями історичної науки. Під час відповіді спостерігається порушення логічності та точності. Для розкриття теоретичних питань, виконання завдань та демонстрації практичних умінь необхідна консультативна допомога з боку викладача.
E	Початковий	Відповідь або виконання завдання характеризується

60-63	задовільно	фрагментарністю і є можливими тільки за умови надання допомоги викладача. Студент частково володіє матеріалом з теми, не користується ключовими термінами. Викладення матеріалу відбувається на репродуктивному рівні зі значною кількістю огріхів та неточностей. Студент здатен досягати визначеної мети навчального процесу за допомогою різних методів і методичних прийомів, тільки під керівництвом викладача.
FX	низький	Відповідь або виконання завдання характеризується неправильністю та фрагментарністю, відбуваються під керівництвом викладача. Теоретичний та практичний матеріал, передбачений робочою програмою курсу, засвоєно частково, необхідні практичні уміння не сформовано.

Критерії оцінювання самостійної роботи студентів

За шкалою ECST	Рівень навчальних досягнень студента	Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів
A 90-100	Високий, відмінно	Завдання виконано вчасно, його зміст у повному обсязі розкриває тему дослідження, оформлення відповідає всім вимогам до даного виду студентської роботи. Студент системно володіє матеріалом і може презентувати його перед аудиторією, у тому числі і за допомогою НІТ, має власну думку щодо викладеного матеріалу, здатен її аргументувати, робить висновки до виконання завдання підходить творчо.
B 82-89	Високий, добре	Завдання виконано вчасно, його зміст у повному обсязі розкриває тему дослідження, оформлення відповідає всім вимогам до даного виду студентської роботи. Студент володіє матеріалом і може презентувати його перед аудиторією.
C 74-81	Достатній, добре	Завдання виконано вчасно, його зміст у повному обсязі розкриває тему дослідження, оформлення відповідає всім вимогам до даного виду студентської роботи. Студент може доповісти основні положення проведеної роботи без глибокого аналізу, узагальнення матеріалу та підведення підсумків.
D 64-73	Середній, задовільно	Завдання виконано вчасно, його зміст поверхнево або фрагментарно розкриває тему дослідження, оформлення відповідає всім вимогам до даного виду студентської роботи. Студент не проводить аналізу джерел, з яких було отримано інформацію, не здатен узагальнити та систематизувати матеріал, зазнає труднощів під час презентації проведеного дослідження перед аудиторією.
E 60-63	Початковий, задовільно	Завдання виконано вчасно, його зміст є дублюванням відомих джерел інформації. Відсутня будь-яка аналітична обробка представленої інформації. Студент на репродуктивному рівні з помилками відтворює матеріал, не може презентувати його перед аудиторією.
F X	Незадовільний	Завдання виконано невчасно і є дублюванням відомих джерел інформації. Оформлення не відповідає вимогам, що висуваються до даного виду робіт. Студент не орієнтується у змісті представленого матеріалу. Завдання відзначається фрагментарністю виконання під керівництвом викладача.

		Необхідні практичні уміння роботи не сформовані, більшість передбачених навчальною програмою навчальних завдань не виконано.
--	--	--

Критерії оцінювання презентаці

(A) відмінно 90-100	У презентації відображено глибоке розуміння та усвідомлення матеріалу, творчий підхід до поставлених задач. Під час аналізу-інтерпретації зроблені самостійні висновки, аргументація, висловлене власне ставлення до проблеми. Малюнки, звуки, фото, анімації – у кількості, виправданій змістом презентації. Робота виконана творчо і самостійно. Презентація характеризується оригінальністю
(B) добре 82-89	Презентація має задовольняти всім критеріям нижчого рівня і одному або двом таким: відображає глибокий пошук при дослідженні та застосування навичок мислення високого рівня; показує явне поглиблення та розуміння теми; притягує увагу аудиторії.
(C) добре 74-81	Проект має чіткі цілі, відповідні темі. Включена інформація добута із різноманітних джерел. Проект корисний не тільки для студентів, які його створили
(D) задовільно 64-73	Проект представляє інформацію структуровано у формі опорного конспекту, зрозуміло для аудиторії. Зроблений акцент на важливих питаннях
(E) задовільно 60-63	Проект сфокусований на темі, але не висвітлює її. Наявна певна організаційна структура, але вона не явна з показу. Можуть бути фактичні помилки чи незрозумілості, але вони не значні
(X) незадовільно 1-34	Проект здається випадковим, нашвидку зробленим, чи незакінченим. Наявні значні фактичні помилки, незрозумілості та нерозуміння теми

Критерії оцінювання вміння вести дискусію

Високий рівень - 90-100: А (відмінно). Студенти, що претендують на високий рівень повинні грамотно висловлюватися, мати великий словниковий запас, вміти встановлювати контакт з іншими членами групи і розв'язувати конфліктні ситуації, вміти працювати взаємодіяти в колективі, логічно та послідовно викладати свої думки, аргументовано доводити свою точку зору, вміти вести дискусію, творчо підходити до відповідей на запитання, ефективно використовувати невербальні засоби комунікації, вміння розвиватися й самовдосконалюватися.

Достатній рівень - 82-89: В (добре); 74-81: С (добре) передбачає вміння визначати мету і завдання комунікації, прогнозування можливого результату спілкування, вміння вести дискусію, встановлення контактів зі співрозмовниками, грамотність, логічність, адекватність мовлення, використання невербальних засобів спілкування. Але їх відповіді не відрізняються творчістю, оригінальністю.

Студенти з середнім рівнем – 64-73: D (задовільно); 60-63: E (задовільно) вміють будувати відповіді, але допускають неточності, не завжди доречно обирають мовні засоби при висловлюванні думок, проте добре виступають перед аудиторією з підготовленою доповіддю, володіють частковими вміннями й навичками спілкування.

При низькому рівні - 35-59: FX (незадовільно); 1-34: F (незадовільно) студенти не вміють встановлювати контакти з іншими, без допомоги викладача не визначають мету і завдання спілкування, мають обмежений словниковий запас, не беруть участі в дискусіях, не вміють обґрунтовувати відповіді, уникають участі в обговоренні питань.

Критерії оцінювання діалогічного мовлення

Рівні навчальних досягнень	Бали	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень
Незадовільно	1-34 F	Студент відповідає на елементарні запитання короткими репліками, які лише частково реалізують комунікативну мету.
	35-39 FX	Студент бере участь у діалозі за найпростішою за змістом мовленнєвою ситуацією, може не лише відповідати на запитання співрозмовника, а й формулювати деякі запитання; комунікативна мета досягається ним (нею) лише частково.
Задовільно	60-63 E	Студент бере участь у діалозі за нескладною за змістом мовленнєвою ситуацією, дотримується елементарних правил поведінки в розмові, загалом досягає комунікативної мети, проте може відхилитися від теми, його (її) мовлення характеризується стереотипністю.
	64-73 D	Студент загалом досягає комунікативної мети в діалозі з нескладної теми, його (її) репліки в основному змістовні, відповідають основним правилам поведінки в розмові, нормам етикету, участь у діалозі здійснюється переважно за допомогою вчителя або співрозмовника, спирається на запропонований зразок.
Добре	74-81 C	Студент самостійно складає діалог з проблемної теми, демонструючи загалом достатній рівень вправності й культури мовлення (чітко висловлює думки, уміє сформулювати цікаве запитання, дати влучну, змістовну відповідь, виявляє толерантність, стриманість, коректність у разі незгоди з думкою співрозмовника), особиста позиція виражається порівняно нечітко, аргументація відзначається оригінальністю, самостійністю.
	82-89 B	Студент складає діалог за проблемною ситуацією, демонструючи належний рівень мовленнєвої культури, вміння чітко формулювати думки, обґрунтовуючи власну позицію, виявляє готовність уважно й доброзичливо вислухати співрозмовника, даючи йому можливість висловитися; дотримується правил мовленнєвого етикету; структура діалогу, мовне оформлення його реплік у цілому відповідають нормам.
Відмінно	90-100 A	Студент складає глибокий за змістом і досконалий за формою діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми та визначивши проблему для обговорення, демонструючи вміння уважно й доброзичливо вислухати співрозмовника, коротко, виразно, оригінально сформулювати свою думку, дібрати цікаві, влучні, переконливі аргументи на захист своєї позиції, у тому числі й із власного життєвого досвіду, зіставити різні погляди на той самий предмет, змінити свою думку в разі незаперечних аргументів іншого; дотримується правил поведінки й мовленнєвого етикету в розмові.

Критерії оцінювання медіапроекту

Критерії, за якими здійснюється оцінювання:

Інтеграція таких об'єктів як текст, графіка, відео, анімація та звук для підтримки інформації та основного змісту. **Співпраця:** спільна робота для досягнення навчальних та інтелектуальних завдань, які не можуть бути одержані поодиночці. **Зміст** має бути логічно викладений, представлені основні ідеї, концепції, теоретичні положення.

Відмінно (90-100; А). Студенти ефективно та творчо застосовують потужність саме тих мультимедіа ефектів, які прийнятні для даного виду роботи. Використані всі елементи.

Під час демонстрації презентації технічних проблем не виникає. Студенти ефективно співпрацюють як команда, в якій розподілені обов'язки. Усі вміють зробити кожен елемент презентації. Результат їх роботи відображає вклад кожного і має бути набагато кращий, ніж вони б працювали поодиночці. Має задовольняти всім критеріям нижчого рівня і одному або двом таким: відображає глибокий пошук при дослідженні та застосування навичок мислення високого рівня; показує явне поглиблення та розуміння теми; притягує увагу аудиторії.

Добре (82-89; В). У презентації використані 3 і більше мультимедійних ефектів в збалансованому, привабливому та доступному вигляді. Можуть бути декілька технічних не дуже серйозних проблем. Елементи показують оригінальність роботи. За невеликим виключенням, більшість ефектів сприяють доброму розкриттю теми. Студенти працювали разом як команда на всіх етапах проекту. Успіх досягається завдяки різним вмінням/талантам окремих членів. Кожен відповідає за окрему ділянку роботи. Проект має чіткі цілі, відповідні темі. Включена інформація добута із різноманітних джерел. Проект корисний не тільки для студентів, які його створили.

Добре (74-81; С). У презентації використано 2 чи більше медіаефектів. Є деякі технічні проблеми, з деякими ускладненнями але перегляд все ж можливий. Студенти працювали разом, розподіливши ролі/завдання між собою. Більшість учасників відповідально справилися зі своїми завданнями. Непорозуміння вирішувались продуктивно. Проект представляє інформацію структуровано, зрозуміло для аудиторії. Зроблений акцент на важливих питаннях.

Задовільно (64-73; D). В презентації використано 2 чи більше медіаефектів, але технічні проблеми не дозволяють ефективно її демонструвати, чути чи розуміти зміст. Презентація є результатом спільної роботи, але її робили тільки декілька членів групи. Наявне неефективне спілкування, невирішений конфлікт, що не дозволив завершити важливі моменти спільної роботи. Проект сфокусований на темі, але не висвітлює її. Наявна певна організаційна структура, але вона не явна з показу. Можуть бути фактичні помилки чи незрозумілості, але вони не значні.

Задовільно (60-63; E). У презентації використано не менше 2 медіаефектів, але технічні проблеми не дозволяють ефективно її демонструвати, чути чи розуміти зміст. Презентація є результатом спільної роботи, але її робили тільки декілька членів групи. Наявне неефективне спілкування, невирішений конфлікт, що не дозволив завершити важливі моменти спільної роботи. Проект сфокусований на темі, але не висвітлює її. Наявна певна організаційна структура, але вона не явна з показу. Можуть бути фактичні помилки чи незрозумілості.

Низький рівень (35-39; FX, 1-34; F). Мультимедіа ефектів немає в презентації. Презентація була зроблена одним студентом, хоча можливо інші й допомагали йому. Проект здається випадковим, нашвидку зробленим, чи незакінченим. Наявні значні фактичні помилки, незрозумілості та нерозуміння теми.

Критерії оцінювання монологічного мовлення

Рівні навчальних досягнень	Бали	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень
Незадовільно	1-34 F	Побудоване висловлювання характеризується фрагментарністю, думки викладаються на елементарному рівні; потребує збагачення й урізноманітнення лексики і граматична будова мовлення
	35-39 FX	Студентові слід працювати над виробленням умінь послідовніше й чіткіше викладати власні думки, дотримуватися змістової та стилістичної єдності висловлювання, потребує збагачення та урізноманітнення лексики й граматична будова висловлювання
Задовільно	74-81 C	За обсягом висловлювання сягає норми, його тема розкривається, виклад загалом зв'язний, але студентові ще слід працювати над умінням самостійно формулювати судження, належно їх аргументувати, точніше добирати слова й синтаксичні конструкції
	82-89 B	Студент самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст, вдало добирає лексичні засоби, але ще має вдосконалювати вміння чітко висвітлювати тему, послідовно її викладати, належно аргументувати основну думку
Добре	74-81 C	Студент самостійно будує послідовний, повний, логічно викладений текст; у цілому розкриває тему, висловлює основну думку; вдало добирає лексичні засоби, проте ще має працювати над умінням виразно висловлювати особистісну позицію і належно її аргументувати
	82-89 B	Студент самостійно будує послідовний, повний текст, ураховує комунікативне завдання, висловлює власну думку, певним чином аргументує різні погляди на проблему, робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, дотриманням стильової єдності й виразності тексту.
Відмінно	90-100 A	Студент самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою та оформленням висловлювання відповідно до мовленнєвої ситуації; повно, вичерпно висвітлює тему; аналізує різні погляди на той самий предмет, добирає переконливі аргументи на користь тієї чи іншої позиції, використовує набуту з різних джерел інформацію для розв'язання певних життєвих проблем; робота відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю та різноманітністю, стилістичною довершеністю

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів із самостійної роботи Усне опитування

Оцінка «відмінно» - **90-100: А**- виставляється, якщо студент активно працює протягом усього заняття, дає повні відповіді на запитання викладача у відповідності з планом і показує при цьому глибоке оволодіння теоретичним матеріалом, знання відповідної літератури, здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з даної проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати матеріал, аналізувати явища й факти, робити самостійні узагальнення й висновки, правильно виконує навчальні завдання, допускаючи не більше 1—2 помилок або описок.

Оцінка «добре» - **82-89: В (добре); 74-81: С (добре)** - виставляється за умови дотримання таких вимог: студент активно працює протягом заняття, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обґрунтоване фактами, з посиланнями на відповідні літературні джерела, висвітлення питань завершене висновками, студент виявив уміння аналізувати факти й події, а також виконувати навчальні завдання. Але у відповідях допущені неточності, деякі незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні матеріалу, нечітко виражене ставлення студента до фактів і подій або допущені 1—2 логічні помилки при розв'язанні завдань.

Оцінка «задовільно» – **64-73: D (задовільно); 60-63: E (задовільно)** - виставляється в тому разі, коли студент у цілому оволодів суттю питань з даної теми, виявляє знання теоретичного матеріалу та навчальної літератури, намагається аналізувати факти й події, робити висновки й розв'язувати завдання. Але на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача, дає неповні відповіді на запитання, припускається грубих помилок при висвітленні теоретичного матеріалу або 3—4 логічних помилок при розв'язанні завдань.

Оцінка «незадовільно»-**35-59: FX (незадовільно; 1-34: F (незадовільно)**- виставляється в разі, коли студент виявив неспроможність висвітлити питання чи питання висвітлені неправильно, безсистемно, з грубими помилками, відсутні розуміння основної суті питань, висновки, узагальнення, виявлене невміння розв'язувати навчальні завдання.

Критерії оцінювання письмових відповідей

Під час письмового контролю студент за відповідь на запитання отримує максимально можливу оцінку *відмінно* » - **90-100: А** -за умови, якщо він дав правильну і вичерпну відповідь на поставлене запитання, при цьому показав високі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати своє ставлення до відповідних категорій, залежностей та явищ і навів приклади з практики.

Оцінку *добре*- **82-89: В (добре); 74-81: С (добре)** - студент отримує, якщо він у цілому відповів на поставлене запитання, але не спромігся переконливо аргументувати свою відповідь, помилився у використанні понятійного апарату, показав незадовільні знання літературних джерел, не підкріпив прикладами з практики.

Оцінку *задовільно*– **64-73: D (задовільно); 60-63: E (задовільно)** -отримує студент, якщо він дав неповну відповідь на запитання, ухилився від аргументів, показав незадовільні знання понятійного апарату і спеціальної літератури.

Оцінку *незадовільно* »- **35-59: FX (незадовільно; 1-34: F (незадовільно)** - отримує студент, якщо він дав неправильну або неповну відповідь на запитання, ухилився від аргументів, показав незадовільні знання понятійного апарату і спеціальної літератури чи взагалі нічого не відповів. Оцінка за завдання повинна бути зменшена за суттєве випущення теоретичних положень, а також за нерозбірливий почерк, орфографічні, лексичні та стилістичні помилки.

Критерії оцінювання письмових відповідей (модульний контроль)

Під час письмового контролю студент за відповідь на запитання отримує максимально можливу оцінку *відмінно- 90-100: А (відмінно)*- за умови, якщо він дав правильну і вичерпну відповідь на поставлене запитання, при цьому показав високі знання понятійного апарату і літературних джерел, уміння аргументувати своє ставлення до відповідних категорій, залежностей та явищ і навіть приклади з практики.

Оцінку *добре- 82-89: В (добре); 74-81: С (добре)* - студент отримує, якщо він у цілому відповів на поставлене запитання, але не спромігся переконливо аргументувати свою відповідь, помилився у використанні понятійного апарату, показав незадовільні знання літературних джерел, не підкріпив прикладами з практики.

Оцінку *задовільно- 64-73: D (задовільно); 60-63: E (задовільно)* - отримує студент, якщо він дав неповну відповідь на запитання, ухилився від аргументів, показав незадовільні знання понятійного апарату і спеціальної літератури.

Оцінку *незадовільно- 35-59: FХ (незадовільно); 1-34: F (незадовільно)* - отримує студент, якщо він дав неправильну або неповну відповідь на запитання, ухилився від аргументів, показав незадовільні знання понятійного апарату і спеціальної літератури чи взагалі нічого не відповів.

Оцінка за завдання повинна бути зменшена за суттєве випущення теоретичних положень, а також за нерозбірливий почерк, орфографічні, лексичні та стилістичні помилки.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

У ході поточного, модульного та семестрового контролю використовуються тестові завдання різної кількості, що оцінюються таким чином:

50 ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ (ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ)

Оцінка	У кількості правильних відповідей
«90-100»	50 – 49
«82-29»	48 – 44
«74-81»	43 – 38
«64-73»	37 – 30
«60-63»	29 – 25
«1-39»	24 – 1

25 ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ (МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ)

Оцінка	У кількості правильних відповідей
«90-100»	25
«82-29»	24
«74-81»	23 – 22
«64-73»	21 – 17
«60-63»	16 – 14
«1-39»	13 – 0

30 ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ (МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ)

Оцінка	У кількості правильних відповідей
«90-100»	30
«82-29»	29-28
«74-81»	27 – 25
«64-73»	24 – 19
«60-63»	16 – 18
«1-39»	15 – 0

15 ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ (ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ)

Оцінка	У кількості правильних відповідей
«90-100»	15
«82-29»	14
«74-81»	13 – 12

14 ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ (ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ)

Оцінка	У кількості правильних відповідей
«90-100»	14
«82-29»	13
«74-81»	12

7 ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ (ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ)

Оцін	У кількості правильних відповідей
«90-100»	7
«82-29»	6

«64-73»	11
	10
«60-63»	8 – 9
«1-39»	7 – 0

«64-73»	10 – 11
«60-63»	8 – 9
«1-39»	7 – 0

«74-81»	5
«64-73»	4
«60-63»	3
«1-39»	2 – 0

Критерії оцінювання усної відповіді

Рівні навчальних досягнень	Бали	Загальні критерії оцінювання навчальних досягнень
Незадовільно	1-34 F	Студент може розрізняти об'єкти вивчення.
	35-39 FX	Студент відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення, з допомогою викладача виконує елементарні завдання.
Задовільно	60-63 E	Студент відтворює основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило.
	64-73 D	Студент виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь його(її) правильна, але недостатньо осмислена. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком.
Добре	74-81 C	Знання студента є достатніми, він застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його логічна, хоч і має неточності.
	82-89 B	Студент добре володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє аналізувати й систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією.
Відмінно	90-100 A	Студент має системні глибокі знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення.

Оцінювання читання напам'ять здійснюється за такими критеріями:

Рівень навчальних досягнень	Характеристика навчальних досягнень		
	Правильність, повнота відтворення фактичного змісту твору	Виразність читання	Дотримання учнями орфоепічних норм
Незадовільний F1-34 FX 35-39	Студент відтворює лише окремі фрагменти твору; припускається значна кількість помилок на заміну, перестановку, пропуск слів, помилок мовного характеру	Студент читає монотонно, уповільнено; робить невиправдані тривалі паузи; інтонація кінця речення не відповідає типу речення; дикція нечітка	Припускається численних помилок у вимові та наголошуванні слів
	Студент відтворює незначну частину твору; порушує послідовність змісту, припускається низка помилок на заміну, перестановку, пропуск слів, помилок мовного характеру	Студент читає монотонно, уповільнено; робить невиправдані тривалі паузи; інтонація кінця речення не відповідає типу речення; дикція нечітка	Припускається 6 і більше помилок у вимові та наголошуванні слів
	Студент відтворює менше половини твору; в окремих випадках порушує послідовність змісту, припускається 4 і більше помилок на заміну, перестановку, пропуск слів, помилок мовного характеру	Студент читає монотонно; робить невиправдані паузи, помилки в інтонуванні кінця речення; дикція нечітка	Припускається до десяти меншої кількості помилок у вимові та наголошуванні слів (до 6)
Задовільно E 60-63	Студент відтворює половину твору, однак робить тривалі паузи, може продовжити читання після підказки; припускається окремих помилок (до 3) на заміну, перестановку, пропуск слів і виправляє їх з допомогою	Студент читає монотонно; робить паузи між реченнями і частинами тексту, помилки в інтонуванні кінця речення; темп читання нерівномірний; дикція недостатньо чітка	Припускається помилок у вимові й наголошуванні окремих слів, звуків (до 5)

D 64-73	Студент відтворює більшу половину твору в основному правильно, однак робить тривалі паузи і може продовжити читання після підказки; припускається окремих помилок (до 2) на заміну, перестановку, пропуск слів і виправляє їх незначною допомогою викладача	Студент читає текст загалом виразно, однак утруднюється самостійно визначити потрібний тон, темп читання; окремі слова вимовляє з нечіткою дикцією; порушує правила вимови; робить помилки в інтонуванні речень; у виборі інтонаційних засобів виразності потребує значної допомоги викладача	Припускається до 4 помилок у вимові й наголошуванні окремих слів, звуків
	Студент відтворює весь твір загалом правильно, однак робить тривалі паузи, самостійно пригадує частину тексту; припускається окремих помилок (12) на заміну, перестановку, пропуск слів і виправляє їх самостійно	Студент читає текст загалом виразно, але темп читання здебільшого завищений; є деякі недоліки в дикції, окремі помилки в інтонуванні кінця речення; у виборі інтонаційних засобів виразності користується допомогою викладача	Припускається до 3 помилок у вимові й наголошуванні окремих слів, звуків
Добре С 74-81	Студент відтворює твір правильно, але в окремих випадках припускається перестановки чи заміни слів і виправляє їх самостійно	Студент читає текст загалом виразно, плавно, з досить чіткою дикцією; інтонування речень в цілому правильне; дотримується пауз, зумовлених розділовими знаками у тексті, однак емоцій не забарвлення відтвореного тексту недостатньо виразне; потребує незначної допомоги у виборі темпу читання, сили голосу, тону	Припускається 23 помилок у вимові чи наголошуванні окремих слів, звуків
	Студент відтворює твір правильно, але в окремих випадках допускає паузи, перестановку чи заміни слів, які виправляє самостійно	Студент читає текст загалом виразно, плавно, з гарною дикцією; правильно інтонує кінець речення; припускається неточностей щодо регулювання темпу читання і сили голосу; переважно самостійно правильно добирає інтонаційні засоби виразності, але не завжди точно інтонує у тексті слова, які відображують емоційний стан героя, стан природи і т. ін.	Припускається 12 помилок у вимові чи наголошуванні окремих слів, звуків
	Студент правильно відтворює твір, припускається 12 помилок на перестановку	Студент читає текст виразно, плавно, з гарною дикцією, правильно інтонує речення; припускається неточностей щодо регулювання	Може допустити 12 орфоепічних помилок

	<p>чизамінуслів, які вправляєсамостійно</p>	<p>темпу читання і сили голосу; самостійнодобираєінтонаційнізасобивиразності, але не завжди точно голосом передаєсвоє й авторськеставлення до героївчиподій</p>	
<p>Відмінно А 90-100</p>	<p>Студентповно і правильно відтворюєзмісттвору. Допускає 1 помилку у відтвореннізмістутвору, яку вправляєсамостійно</p>	<p>Студентчитає текст виразно, плавно, з гарною дикцією; інтонаційновиділяєнайбільшвагомий змістом слова; дотримуєтьсялогічних пауз; правильно інтонускінецьречення; умієсамостійнодобритиінтонаційні, мовленнєві та позамовнізасобивиразностівідповідно до змістутвору; маютьмісцеокремівипадки неточного застосуваннялогічнихнаголосів, ритмічних пауз</p>	<p>Можедопустити 12 орфоепічніпомилки</p>
	<p>Студентповно і правильно відтворюєзмісттвору</p>	<p>Студентчитає текст виразно, плавно, з гарною дикцією, правильним темпом і силою голосу; інтонація (логічнийнаголос, паузи, мелодика), емоційнезабарвленнявиразності; самостійнодобирає і користуєтьсямовленнєвими та поза мовнимизасобамивиразності, передаючисвоє й авторськеставлення до змістутвору</p>	<p>Є поодиноківимовніпомилки, якіученєсамостійновиправляє</p>
	<p>Студентповно і правильно відтворюєзмісттвору</p>	<p>Студентчитає текст виразно; маєгарнудикцію; правильно користуєтьсяпід час читанняінтонаційними (правильно робить паузи, регулює силу голосу і тон залежновідрозділовихзнаків і змісту, інтонускінецьречення), мовленнєвими та позамовнимизасобамихудожньоївиразності відповідно до жанровоїспецифікитвору; передає не лишеавторське, а й власнеставлення до того, щочитається</p>	<p>Дотримується норм літературноївимови</p>

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна література

1. Бабич Н.Д. Основи культури мовлення. Навчальний посібник. – Львів: Світ, 1990. – 231 с.
2. Бабич Н.Д. Практична стилістика і культура української мови: Навчальний посібник. – Львів: Світ, 2003. – 432 с.
3. Климова К.Я. Основи культури і техніки мовлення: Навч. посібник. – 2-е вид. випр. і доп. – К.: Ліра – К, 2007. – 240 с.
4. Коваленко С. Сучасна риторика. Навчально-практичний посібник. – Тернопіль, 2007. – 180 с.
5. Муромцева О.Г., Жовтобрюх В.Ф. Культура мови вчителя.- Харків, 1998. – 206 с.
6. Олійник Г.А. Виразне читання. Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2001. 224 с.
7. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування. – Львів, 2001. – С.63-83.
8. Сербенська О.А. Культура усного мовлення. Практикум: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 216 с.
9. Сидоренко Н.І. Основи культури і техніки мовлення. Навчально-методичний посібник / Н.І. Сидоренко. – Херсон: Видавництво ФОП Савченко А.В., 2014. – 76 с.
10. Струганець Л. Теоретичні основи культури мови. – Тернопіль, 1997. – 125 с.

Додаткова література.

1. Культура української мови: Довідник. – К., 1990. – 302 с.
2. Ганич Д.І., Олійник І.С. Словник лінгвістичних термінів. – К., 1985. – 360 с.
3. Головащук І.С. Складні випадки наголошення. Словник – довідник. – К., 1995.
4. Ділова українська мова / За заг. ред. Бабич Н.Д. – Чернівці, 1996. – 276 с.
5. Маруніч І.І. Ділове спілкування та культура мовлення : навч. посіб. / І. І. Маруніч, М.І.Пентилюк, І.В.Гайдаєнко. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 224 с.
6. Орфоепічний словник української мови : в 2-х т. : Близько 140 000 слів / М.М. Пешак, В.М. Русанівський, Н.М. Сологуб та інші. ; НАНУ, Український мовно-інформаційний фонд, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні.– К., Довіра, 2003.
7. Пентилюк П. М. Культура мови і стилістика / П. М. Пентилюк. – К., 1994. – 240 с.
8. Словник наголосів української літературної мови : близько 50 000 слів / М. І. Погрібний; за ред. І. О. Варченка. – Київ: Рад. шк., 1992. – 602 с.

9. Стилїстика української мови: Підручник / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько; За ред. Л. І. Мацько. — К.: Вища шк., 2003. — 462 с.

10. Томан І. Мистецтво говорити : пер. з чес. / Іржі Томан. - 2-ге вид. - К. : Полїтвидав України, 1989. — 425 с..

11. Чмут Г.К. Культура спілкування. — Хмельницький, 1996. — С.145.

Internet – ресурси

1. <http://shkola.ostriv.in.ua>

2. <http://textbooks.net.ua/> (Ораторське мистецтво (Н.П.Осипова, В.Д.Воднік, Г.П.Клімова та ін.)

3. <http://litmisto.org.ua/> (Дудик П. Стилїстика української мови: Навч. посіб., - К.: Академія, 2005.- 368 с.)

4. <http://lib.ru/CULTURE/STANISLAWSKIJ/akter.txt> (Станіславський К. Робота актера над собою)